

DSRiN-VI.050.201.2024

Warszawa, 18 grudnia 2024 r.

Szanowny Panie Prezesie,

w odpowiedzi na pismo skierowane do Ministerstwa Sprawiedliwości pocztą elektroniczną w dniu 25.11.2024 r. przedstawiam stanowisko Ministerstwa Sprawiedliwości dotyczące interpretacji przepisów ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1802), dalej: ustawa o ochronie małoletnich. Jednocześnie informuję, że Minister Sprawiedliwości nie jest uprawniony do formułowania oficjalnej wykładni przepisów prawa, sporządzania opinii prawnych czy udzielania porad prawnych. Z tego względu komentarze do przepisów prawa, zawarte w przedmiotowym piśmie, należy traktować jedynie pomocniczo.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie małoletnich przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi na pracodawcy lub innym organizatorze takiej działalności oraz na osobie, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do takiej działalności, ciążą określone obowiązki. Pracodawca lub inny organizator uzyskuje informacje, czy dane osoby, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub, która ma być dopuszczana do działalności, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze. Natomiast osoba, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub, która ma być

dopuszczana do działalności ma obowiązek przedstawić informacje dotyczące jej karalności.

Zdaniem Departamentu Spraw Rodzinnych i Nieletnich przytoczony wyżej przepis nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie. Jak zostało już wskazane w nadesłanym piśmie, małoletni podczas oprowadzania przez cały czas pozostają pod opieką uprawnionych podmiotów (rodziców, nauczycieli, opiekunów). W przypadku, gdy nie ma możliwości pozostania małoletniego na osobności z przewodnikiem, nie aktualizuje się ryzyko jego skrzywdzenia. Tymczasem, to ochrona dziecka jest nadrzędnym celem ustawy. W sytuacji, gdy dziecko znajduje się cały czas pod opieką osoby/osób zwykle za nie odpowiedzialnych i w zasięgu ich wzroku, wytyczna ochrony dziecka jest zrealizowana. W związku z powyższym nie ma obowiązku weryfikacji pod względem karalności przewodników na podstawie art. 21 ustawy o ochronie małoletnich.

Na koniec, należy podnieść, że dla uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, w ramach prac legislacyjnych zmierzających do nowelizacji ustawy o ochronie małoletnich, planowane jest m. in. doprecyzowanie art. 21 i wprowadzenie odstępstw od jego stosowania w określonych sytuacjach, przy jednoczesnym respektowaniu zasady ochrony dzieci.

W przypadku wątpliwości związanych z interpretacją ww. ustawy polecam zapoznanie się z materiałami informacyjnymi zamieszczonymi na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości pod adresem:

<https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/zespol-do-spraw-ochrony-maloletnich>

Z wyrazami szacunku
Piotr Bogacki
Zastępca Dyrektora
Departament Spraw Rodzinnych i Nieletnich
/podpisano elektronicznie/